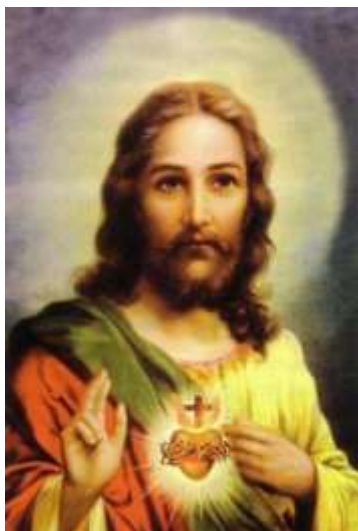


ĐỨC TIN CÔNG GIÁO VÀ LƯƠNG TÂM NGHỀ NGHIỆP



Người dân tại một thị xã miền Bắc nước Pháp nói với ông Gioan:

- Phải rồi, đúng lắm, Bác nên ra tranh cử chức thị trưởng đi! Chúng tôi cần Bác giúp. Vả lại Bác về hưu nên có giờ lo việc chung!

Đa số dân làng gồm 443 người đồng thanh thúc giục ông Gioan như thế. Thấy không thể trốn tránh và từ chối, ông đành ghi tên tranh cử. Và ông đắc cử chức thị trưởng hồi tháng 6 năm 1995. Nhưng trước đó ông đưa ra điều kiện và xác định lập trường:

- Được rồi. Tôi sẽ làm như quý vị yêu cầu. Tuy nhiên, xin quý vị nhớ cho rằng, nếu tôi chấp nhận tranh cử, chính là để phục vụ công ích toàn thị xã, chứ không phải mưu ích riêng cho đảng phái chính trị nào .. Trước hết và trên hết, tôi muốn xây dựng hòa bình!

Ông Gioan nói về kinh nghiệm sống và làm chứng cho niềm tin Kitô trong cương vị thị trưởng Công Giáo như sau.

Nhiệm vụ tôi không mấy dễ dàng. Bởi lẽ các cộng tác viên thường có óc báo oán trả thù. Họ còn giữ quan niệm: "Mắt đền mắt, răng đền răng". Vì thế, trong tâm tình tín hữu Công Giáo, tôi cảm thấy bị dẫn-co, do-dự. Trong các cuộc họp của hội đồng thị xã, nhiều người thúc giục tôi:

- Bác Gioan ơi, nhẫn nhục chờ đợi đủ rồi! Bây giờ phải chọn quyết định đi!

Nhưng làm sao tôi có thể nhẫn tâm ra lệnh cho một gia đình nghèo với 7 đứa con, phải tu bổ và sơn sửa lại nhà cửa cho đẹp, trong khi họ chỉ đủ tiền để sống và cho con cái ăn học???

Đối với tôi, cách thức cư xử với người khác thật quan trọng. Tôi để ý đến vấn đề, lắng nghe cùng chia sẻ ưu tư của người khác và giúp họ tìm phương thế giải quyết. Chẳng hạn, một bà trong thị xã gặp khó khăn trong gia đình. Bà đến gặp tôi. Chúng tôi chuyện trò trong vòng hai tiếng đồng hồ. Khi đứng lên chào từ biệt tôi, bà nói:

- Xin cảm ơn ông thị trưởng về tất cả những gì ông góp ý với tôi!

Tính tôi ưa nói nhiều, nhưng hôm đó, tôi chỉ nói với bà không hơn không kém mười phút! Điều này chứng tỏ: khi bạn dành thời giờ lắng nghe người khác giải bày tâm sự, bạn giúp ích rất nhiều cho người đang gặp thử thách.

Ngoài ra, làm sao có thể cư xử vừa công bằng vừa nhân hậu? Chẳng hạn, trong số các nhân viên của hội đồng thị xã có một người hay rượu chè say sưa. Anh không cảm mình tự chủ trước chai rượu. Vì thế các đồng nghiệp anh đâm ra cau-có khó-chịu. Họ than trách với tôi:

- Không thể nào làm việc với một người như thế. Xin ông thị trưởng phải giải quyết vấn đề!

Tôi trả lời:

- Được rồi. Tôi sẽ cố gắng nói chuyện với anh ta một lần nữa. Hy vọng rồi tình thế sẽ khả quan hơn.

Thật ra tôi đâu có bệnh vực che chở cho anh, như nhiều người trách móc tôi! Trái lại tôi chỉ muốn tìm cách giúp anh thoát khỏi nạn nghiện ngập. Nếu tôi thành công, quả là niềm vui lớn lao trước tiên cho gia đình anh và cho cả chúng tôi nữa.

Một ngày, tôi bàn thảo với thư ký riêng về vấn đề đặc biệt liên quan đến đời sống chung trong thị xã. Tôi nói với anh:

- Nhiệm vụ chính của tôi là làm trung gian giảng hòa và làm người xây dựng hòa bình. Hội đồng thị xã có bốn phận cố gắng hiệp nhất mọi người dân để tất cả có thể sống trong hòa hợp và hòa bình.

Nghe tôi nói xong anh thư ký mỉm cười lắc đầu góp ý:

- Ông thị trưởng ơi, xin ông nhớ cho rằng: ông không phải là Linh Mục đang giảng thuyết nơi nhà thờ!

Nhận xét của người thư ký gieo vào lòng tôi niềm vui khôn tả .. Thì ra, tôi sống đúng cương vị tín hữu Công Giáo trong chức vụ thị trưởng. Tôi đang sống đạo giữa đời và cố gắng trở thành muối, thành men làm dậy đầu bột thị xã ...

Trong những lúc lái xe, một mình ngồi trên xe, tôi thường cầu nguyện và nhớ đến mọi người trong thị xã. Tôi thân thưa với Chúa:

- Có lẽ con lầm khi quyết định như thế? Phần Chúa, Chúa nghĩ sao? Chúa biết rõ con chỉ là dụng cụ. Vậy xin Chúa giúp con, vì nếu không có Chúa, con sẽ không làm được việc gì!

Đối với tôi, sống chứng tá tín hữu Công Giáo chính là biết thông cảm và tiếp đón người khác, không biệt giai cấp hoặc chính kiến. Luôn luôn xem người khác là cộng sự viên, là bạn hữu và nhất là anh chị em của cùng Vị Cha là THIÊN CHÚA.

(“Annales d'Issoudun”, Avril/1996, trang 121).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

